

които да могат да проповѣдватъ и да поучаватъ народа по славянски. Императорътъ изпратилъ пакъ двамата братя, защото знаели славянския езикъ. Прѣди да заминатъ, Константинъ билъ вече изнамѣрилъ славянската азбука и билъ прѣвелъ на славянски еженедѣлнитѣ евангелия, частъ отъ псалтиря, литургията и нѣкои молитви, потрѣбни за кръщаване, за вѣнчаване и за други трѣби.

Константинъ и Методий, придружени отъ Наума, Климента и други ученици, които били славяни отъ солунско, пристигнали въ 862 г. въ столицата на Моравия, Велеградъ (сега Градище), дѣто били посрѣщнати съ голѣма честъ отъ Ростислава и отъ народа му. Въ продължение на 4 години двамата братя кръстосвали на всѣкъждѣ Моравия, проповѣдвали на народа, обучавали го въ истинността на вѣрата и му подготвяли духовни лица, съ което заставили нѣмското духовенство да отсѣжпва постепенно завзетитѣ отъ него мѣста. За да запазятъ положението си, нѣмскитѣ проповѣдници обвинили светитѣ братя прѣдъ папата, задѣто проповѣдвали светото писание на славянски, когато било общеприето словото Божие да се разпространява само на еврейски, латински и грѣцки. Повикани на сждѣ въ Римъ, братята трѣгнали прѣзъ Панония, но се спрѣли тамъ при княза Коцеля и доста пристояли при него. Въ това врѣме обстоятелствата се промѣнили. Папа Николай I умрѣлъ, при това и българитѣ били вече наклонни да се присѣдинятъ къмъ източната църква; затова новиятъ папа Адрианъ II, за да не изгуби Моравия, заповѣдалъ да бждатъ посрѣщнати двамата братя тържествено съ църковна процесия, даже самъ излѣзълъ, защото тѣ носѣли съ себе си мощитѣ на свети Климента римски, които били намѣрили въ Херсонъ. Поради тия обстоятелства светитѣ братя се не само лесно оправдали, но даже папата имъ позволилъ да отслужатъ въ Римъ нѣколко литургии по славянски, самъ положилъ славянско евангелие на светия прѣстолъ и ржкоположилъ нѣколко отъ придружаващитѣ ги ученици въ диаконски и свещенически чинъ. Отъ голѣмъ и изнурителенъ трудъ Константинъ заболѣлъ въ Римъ, приелъ монашески чинъ

Континент